GLASUL naţiunii

Cartea de vizită

MINISTRUL DE INTERNE DESCHIDE PARANTEZELE

N. B.: REVISTA NOASTRA A INSERAT RELATIV NU DE MULT UN INTERVIU CU DOMNUL ION G. COSTAŞ, MINISTRUL AFACERILOR INTERNE AL REPUBLICII MOLDOVA. REVENIREA NOASTRĂ LA ACELAŞI INTERLOCUTOR ESTE JUSTIFICATĂ PRIN IMPORTANŢA ACESTUI ORGANISM AL STATULUI DE A OCROTI LEGILE ATIT DE GREU ELABORATE DE PARLAMENT: DE BUNA NOASTRA INTENŢIE DE A SUSŢINE ŞI SUB ASPECTUL PUBLICITĂŢII EFORTURILE NOULUI MINISTRU ÎN REORGANIZAREA FUNDAMENTALĂ A M.A.I.-ULUI.

— Domnule general, am vrea să ştim cum este aplicată actualmente Legea despre poliţie pentru care aţi optat atit de mult?

— De fapt, Legea a fost aşteptată în primul rînd de colaboratorii Ministerului, de oameni care înţelegeau că vechea structură nu are nimic comun cu o disciplină serioasă de muncă, cu posibilitatea de a activa eficient pentru a curma criminalitatea destul de sporită din societate. Se fac observate deja primele rezultate: a crescut responsabilitatea colaboratorilor la toate nivelurile, cadrele nou-angajate sînt mai bine pregătite din punct de vedere profesional. Cu toate acestea trebuie să fac următoarea remarcă: remanierile concepute în conformitate cu legea respectivă se vor fructifica mai tîrziu, adică atunci cînd se va produce reciclarea cadrelor, cînd va fi realizată înzestrarea tehnico-materială a tuturor sistemelor noastre. Numai răuvoitorii nu pot înţelege că în jumătate de an lucrul acesta e imposibil de realizat, mai ales ţinînd cont de faptul că banii sovietici sînt devalorizaţi, astfel încît nu sîntem în stare să procurăm ceea de ce avem nevoie.

— Noţiunea POLIŢIE a fost, iniţialmente, dacă nu respinsă, cel puţin pusă la îndoială şi de unii colaboratori ai Ministerului de interne...

— Aşa credeau, de cele mai multe ori, persoanele care nu vroiau să accepte o reformă radicală a structurii noastre. Rocada miliţiei cu poliţia nu este o chestiune de terminologie sau un moft al cuiva. Am explicat şi în Parlament că e vorba de punerea unei temelii noi în activitatea organelor de interne. La ora actuală în cadrul Ministerului au rămas puţini dintre acei care pun la îndoială necesitatea acestei rocade.

— S-ar părea că totul e în bună ordine în sensul aplicării acestei legi, şi totuşi nu pot să nu-mi amintesc de faptul că, spre marea noastră ruşine, Parlamentul nu a susţinut propunerea Dumneavoastră de a acorda ministerului de interne statut eminamente republican. Iar lucrul acesta s-a întîmplat atunci cînd în fruntea M.A.I.-ului sovietic se afla domnul Bakatin, un ministru de orientare democrată care a căzut pradă ambiţiilor şoviniste ale Kremlinului...

— Ambiguitatea de care vorbim — în cazul unei duble subordonări — ţine de confruntarea la care sîntem conjugaţi împreună cu toate structurile republicane atunci cînd legile unionale contravin celor din Moldova.

— Un exemplu perfect în această ordine de idei ar fi evenimentele de la Dubăsari. Dar nu vreau să vorbim despre ele doar la modul exemplificării, de vreme ce fel de fel de lipăli (inclusiv ziarişti) au aruncat umbra vinovăţiei pe spatele Ministerului de interne şi al Prim-ministrului... Nu s-a întîmplat oare asta şi din motivul că evenimentele în cauză sînt examinate de reprezentanţi ai două procuraturi?

— Din păcate, anume aşa stau lucrurile. Deşi, ştim bine, în conflict nu au fost antrenate forţe din afara Republicii, adică unionale. Conflictul s-a produs între un soi de cetăţeni care nu se supuneau legilor Republicii, care au făcut o tentativă de răsturnare de guvern, începînd cu luarea cu asalt a Procuraturii, Judecătoriei, Comitetului Executiv raional şi a altor obiective de stat din Dubăsari, şi organele de poliţie care aveau sarcina să pună capăt fărădelegilor. Deci, Procuratura U.R.S.S., s-ar părea, nu prea ar fi în drept să examineze ceea ce ţine de datoria structurilor noastre judiciare. Aşa însă s-a convenit. În grupul de anchetă, constituit din reprezentanţi ai celor două procuraturi, pînă la urmă au rămas în jur de 12% de anchetatori din Moldova, ceilalţi fiind «trimişi acasă» în mod tendenţios. Tovarăşul Cernîşov, anchetator superior la Procuratura U.R.S.S., încearcă să examineze evenimentele respective în baza a... două dosare. Adică acţiunile de la Dubăsari (ale Consiliului unit al colectivelor de muncă, comitetului provizoriu, bandelor înarmate) ţin de un dosar aparte, iar acţiunile detaşamentului de poliţie pentru misiuni speciale — de altul. Tovarăşii de la Moscova nu vor să înţeleagă că e vorba de un caz unic, complex, că mai întîi există **cauză** şi apoi **efect**. Aşa de fapt e mai simplu. Dacă Zaporojan, Pojidaeva şi alţi «activişti» din C.U.C.M. vor afla că urmează să fie anchetaţi, atunci tov. Cernîşov va trebui să ajungă la Dubăsari cu ajutorul unui detaşament de paraşutişti — pe internaţionaliştii de acolo nu-i interesează de unde este Cernîşov. Deci, dacă nu se examinează în complex, cel mai uşor e să dai vina pe poliţie. La întrebarea principală, pusă în faţa grupului de anchetă, tov. Cernîşov nu poate da nici un răspuns. Deci el nu ştie cine a tras în cei de la Dubăsari!

— Informaţiile apărute în «Komsomolskaia Pravda» şi «Sovetskaia Moldova» (autor — tov. Vişnevskaia) cu trimitere, de altfel, la datele anchetei nu au fost oare interpretate tendenţios mai întîi de toate de grupul de la Moscova?

— Presa a fost şi de data aceasta un instrument de dezinformare, poate chiar o încercare de a ne provoca. Afirmîndu-se că s-au tras cartuşe cu centrul deplasat de calibrul 5-45, aceştia s-au autoînşelat pentru că imediat după asta am prezentat în Parlament un document prin care demonstram că M.A.I.-ul Republicii nu este înarmat cu astfel de cartuşe. Am avut şi o confirmare de la depozitele de armament din Kiev, de unde ne aprovizionăm.

— Ce a urmat?

— A apărut o altă concluzie a anchetatorilor în care prima decizie este considerată greşită...

— Domnule ministru, nu pot uita de faptul că vorbind în Parlament imediat după evenimentele de la Dubăsari, aţi afirmat că victimele confruntării erau angajate în serviciu la o întreprindere, care se află în imediată apropiere de-o unitate militară...

— Această informaţie a fost preluată dintr-un raport al prim-secretarului comitetului raional de partid din Criuleni şi este confirmată de cetăţeni.

— De ce Procuratura U.R.S.S. cu atîta insistenţă se grăbeşte să ajute republicilor în examinarea urmărilor tragice provocate de centru?

— Pentru a îngropa adevărul şi a învinui guvernele progresiste. Nici după decretul Preşedintelui U.R.S.S. aceasta nici de gînd nu are să-i tragă la răspundere pe Smirnov, Rîleakov, şi alţii. Multe republici, însă nu acceptă ajutorul frăţesc al Procuraturii centrale, astfel încît se formează grupuri de anchetare paralele.

— Nu ştim dacă scenariul Politic se va repeta şi la noi: argumentele pro şi contra sînt echivalente şi ca număr, şi ca profunzime. Şi totuşi care vor fi acţiunile poliţiei în cazul în care «fraţii» imperialişti ne-ar desanta paraşutişti şi şi-ar scoate tancurile în stradă?

— Sînt absolut sigur că în asemenea situaţie poliţia va apăra obiectivele de importanţă vitală pentru activitatea statului: Parlamentul, Guvernul, Radioteleviziunea naţională, centrele de comunicaţie. Într-un cuvînt, vom apăra suveranitatea Republicii Moldova. De altfel, detaşamentul d

miliție cu misiuni speciale (O.M.O.N.) nu este asemeni celui din Riga. M-am străduit ca în această jumătate de an să reorientez colectivul, să creez o atmosferă de bună înțelegere. Deci, acest colectiv nu va fi de partea nici unui partid, el va apăra Puterea constituțională.

— **Din păcate, și la Chișinău există forțe interesate în destabilizarea situației social-politice...**

— Vă mulțumesc pentru această constatare care mă neliniștește mult. Vorba e că la nimic nu pot duce acțiunile de blocare a transportului, de atentat la imunitatea deputaților ș. a. m. d. Fiecare om are dreptul la opinia sa. Și dacă ea nu corespunde cu a altui om, asta nu înseamnă că trebuie să facem tot posibilul pentru a urgenta sosirea tancurilor care să ne judece. Izbînda noastră depinde de faptul dacă vom reuși să ne consolidăm forțele în jurul platformei Președintelui, Parlamentului și Guvernului Republicii.

A intervievat
Vasile NASTASE